

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8610200749
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8610200749.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, právne zastúpeného JUDr. Petrom Škerlíkom, advokátom, so sídlom J. Ťatliaka 2051/8, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50099655, proti žalovanej: E. M., G.. X.X.XXXX, E. K. V. XXX/XX, XXX XX A., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, o zaplatenie 498,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 8Csp/2/2018-105 zo dňa 8.2.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Ruší uznesenie v jeho napadnutej časti výroku II. o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Svidník prvou výrokovou časťou konanie zastavil a druhou výrokovou časťou vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na súde prvej inštancie dňa 15.02.2010 si žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 498,33 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie jeho návrhu vyhovel a dňa 17.02.2010 vydal platobný rozkaz č. k. 2Ro/26/210-25, ktorým priznal uplatnený nárok v celom rozsahu. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 26.03.2010.
3. Uznesením č. k. 8C/133/2014-112 zo dňa 29.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/24/2016-143 zo dňa 04.08.2016 súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Ro/26/2010.
4. Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/24/2016-143 zo dňa 04.08.2016 podal žalobca dovolanie, ktoré uznesením č. k. 5Cdo/155/2016-168 zo dňa 09.08.2017 Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol ako neprípustné.
5. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č.k. I. ÚS 643/2017-57 zo dňa 16.05.2018 rozhodol, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/155/2016 z 09.08.2017 bolo porušené základné právo žalobcu na súdnu ochranu a uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.
6. 5. Vzhľadom na to, že po zrušení uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky a vrátení na ďalšie konanie bola Najvyšším súdom Slovenskej republiky riešená otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie v tomto konaní, súd

uznesením č.k. 8Csp/2/018-91 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Cdo/155/2016.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Cdo/134/2018 zo dňa 29.10.2019 zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/24/2016 zo dňa 04.08.2016 a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie

8. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 23Co/5/2020-226 zo dňa 24.06.2020 zrušil uznesenie Okresného súdu Svidník č. k. 8C/133/2014-112 zo dňa 09.09.2015 a vrátil vec na ďalšie konanie.

9. 8. Unesením zo dňa 24.06.2021 č.k. 8C/133/2014-243 Okresný súd Svidník konanie vo veci žaloby o povolenie obnovy konania zastavil a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Uznesenie nadobudlo vo výroku o zastavení konania právoplatnosť dňa 14.07.2021.

10. Vzhľadom na to, že zanikol dôvod pre ktorý bolo konanie prerušené (došlo k právoplatnému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 5Cdo/155/2016, nanovo zapísanej pod sp. zn. 5Cdo/134/2018), súd skúmal, či môže vo veci ďalej konať a dospel k záveru, že nemôže.

11. Základnou procesnou podmienkou pre pokračovanie konania po povolení obnovy konania, je rozhodnutie o povolení obnovy konania. Rozhodnutie o povolení obnovy konania v tejto veci (uznesenie Okresného súdu Svidník č.k. 8C/133/2014-112 zo dňa 09.09.2015) bolo zrušené Krajským súdom v Prešove uznesením č.k. 23Co/5/2020-226 zo dňa 24.06.2020. Táto skutočnosť založila nedostatok procesnej podmienky, pričom v dôsledku následného zastavenia konania o povolení obnovy konania (uznesením Okresného súdu Svidník č.k. 8C/133/2014-243 zo dňa 24.06.2021, právoplatným v časti zastavenia konania 14.07.2021) sa tento nedostatok procesnej podmienky stal neodstrániteľný.

12. Z uvedených dôvodov súd podľa § 161 ods. 2 CSP konanie po povolení obnovy konania zastavil. Zároveň súd pripomína, že k zastaveniu došlo v časti konania po povolení obnovy konania, čo nemá vplyv na pôvodné konanie právoplatne skončené platobným rozkazom č.k. 2Ro/26/210-25.

13. O trovách konania po povolení obnovy konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 257 CSP. K zastaveniu konania po povolení obnovy konania došlo v dôsledku zrušenia rozhodnutia, ktorým sa obnova konania povolila (neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky), pričom konanie po povolení obnovy konania nezačalo podaním strany, ale až právoplatným súdnym rozhodnutím o jeho povolení. Nie je tak možné konštatovať, že by tento stav zavinila niektorá z procesných strán, a preto súd náhradu trov konania po povolení obnovy konania stranám nepriznal.

14. Proti tomuto uzneseniu, a to proti jeho druhej výrokovej časti podal žalobca včas odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd pochybil, keď žalobcovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Odvolateľ mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 257 CSP, keď konanie sa obnovilo potom, ako súd rozhodol o povolení obnovy konania nezákonne a v rozpore s Ústavou SR. Podľa ustálenej judikatúry súdov má aplikácia predmetného ustanovenia v prípade ak mal účastník vo veci plný úspech vždy výnimočný charakter a výklad tohto ustanovenia má byť reštriktívny, čo súd nerešpektoval. Súd síce obnovil konanie po povolení obnovy konania, keď rozhodnutie o povolení obnovy konania nadobudlo právoplatnosť. Rozhodnutie o povolení obnovy však súd vydal na základe návrhu žalovanej, čo žalobca nemohol nijako ovplyvniť a bolo ním porušené právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a súdnu ochranu, čo vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 643/2017-57 zo dňa 16.05.2018, ktorým tento rozhodol, že právo žalobcu na súdnu ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/155/2016 z 09.08.2017 porušené, zrušil toto rozhodnutie Najvyššieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd následne uznesením 5Cdo/134/2018 zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/242/2016 zo dňa 04.08.2016 vo veci obnovy konania. Teda kým žalovaná iniciovala konanie o obnove, žalovaný (zrejme mal žalobca na mysli žalobcu - poznámka odvolacieho súdu) sa len bránil jej nezákonnému podaniu a tiež nezákonným rozhodnutiam súdov. Rozhodnutia uvedené vyššie podľa žalobcu nesporne svedčia o tom, že žalobca sa od počiatku konania o povolenie obnovy konania bránil dôvodne. Správne poukázal na to, že na povolenie obnovy konania neboli splnené podmienky a teda nebol ani žiadny

dôvod pokračovať v pôvodnom konaní. Ak teda uvedené rozhodnutia dali plne za pravdu žalobcovi, žalobca sa domnieval, že žalovaná ako dlhoročná zamestnankyňa súdu po ich preštudovaní pochopila, že pochybila, že v konaní o povolení obnovy konania nemá zmysle ďalej pokračovať, čo bol jediný dôvod prečo vzala svoj návrh na povolenie obnovy konania späť.

15. Podľa žalobcu je nesporné, že po podaní nedôvodného návrhu na obnovu konania vo veci skončenej právoplatným platobným rozkazom žalovanou sa žalobca musel brániť. Zastavenie konanie nezavinil ani len z časti. Naopak, konaním žalovanej, najmä v konaní o obnove konanie, ako aj v tomto konaní, mu vznikli nemalé výdavky, ktoré musel uhradiť k tomu, aby obhájil svoje právo. Nikto predsa nemôže bezdôvodne iniciovať žiadne súdne konanie bez toho, aby niesol zodpovednosť za výdavky, ktoré tým spôsobí druhej strane sporu, ktorá sa musela brániť.

16. S poukazom na vyššie uvedené preto žalobca v rámci odvolacieho návrhu žiadal, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastupovania v rozsahu 100 %.

17. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

18. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je v tejto časti potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

19. Podľa § 324 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerané ustanovenia o rozsudku.

20. Podľa § 326 CSP v písomnom vyhotovení sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

21. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany v konaní na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany. Porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa strane konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

22. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, s ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie. Súčasne musí byť prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia, t. j. musí byť preskúmateľné.

23. Nespreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku nedostatku dôvodov alebo nezrozumiteľnosti je vždy dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé.

24. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

25. Vyššie citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia, ktoré je podľa predkladateľa osvedčenou a aplikačne bezproblémovou zásadou. Toto ustanovenie vychádza z právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. s tým, že pojem „procesné zavinenie“ je v judikatúre už stabilný. Preto, ak dôjde tak ako tomu je v prejednávanej veci k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri

rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách.

26. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania pri zastavení konania musí najprv dôsledne skúmať zavinenie zastavenia konania stranami sporu. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je vyjadrená v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem „procesné zavinenie“ použitý v ustanovení § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

27. Po preskúmaní napadnutého výroku uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné a zmätočné, keď súd prvej inštancie ako dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP vzhliadol v tom, že k zastaveniu konania po povolení obnovy konania došlo v dôsledku zrušenia rozhodnutia, ktorým sa obnova konania povolila, pričom podľa súdu prvej inštancie konanie po povolení obnovy konania nezačalo podaním strany, ale až právoplatným súdnym rozhodnutím o jeho povolení. Tento záver súdu prvej inštancie je nesprávny, keď súd môže rozhodnúť (s výnimkou vecí, ktoré možno začať aj bez návrhu) o povolení obnovy konania až na návrh procesnej strany, v tomto prípade žalovanej, ktorá takýto návrh na povolenie obnovy konania podala. Nijako preto neobstojí záver súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že nie je možné konštatovať, že tento stav zavinila niektorá z procesných strán, keď to bola práve žalovaná, ktorá iniciovala obnovu konania, ktorý návrh následne zobrala späť. Súd prvej inštancie preto v odôvodnení svojho rozhodnutia nesprávne aplikoval ust. § 257 CSP s tým, že možno prisvedčiť odvolateľovi, že uznesenie súdu prvej inštancie je v tejto napadnutej druhej časti účelové a arbitrárne.

28. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania výlučne za aplikácie ust. § 256 ods. 1 CSP pri zohľadnení konkrétnych okolností tohto sporu, t. j. kto procesne zavinil zastavenie konania a až po takomto ustálení skutkového stavu sa bude môcť zaoberať či v danom prípade prichádza do úvahy aplikácia ust. § 257 CSP (dôvodoch hodných osobitného zreteľa), ktorým by procesne úspešnej strane sporu náhradu trov celkom, alebo čo i len z časti, nepriznal, avšak z úplne iného dôvodu ako to súd prvej inštancie uviedol v bode 14. odôvodnenia svojho uznesenia. V novom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie súčasne aj o trovách tohto konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).